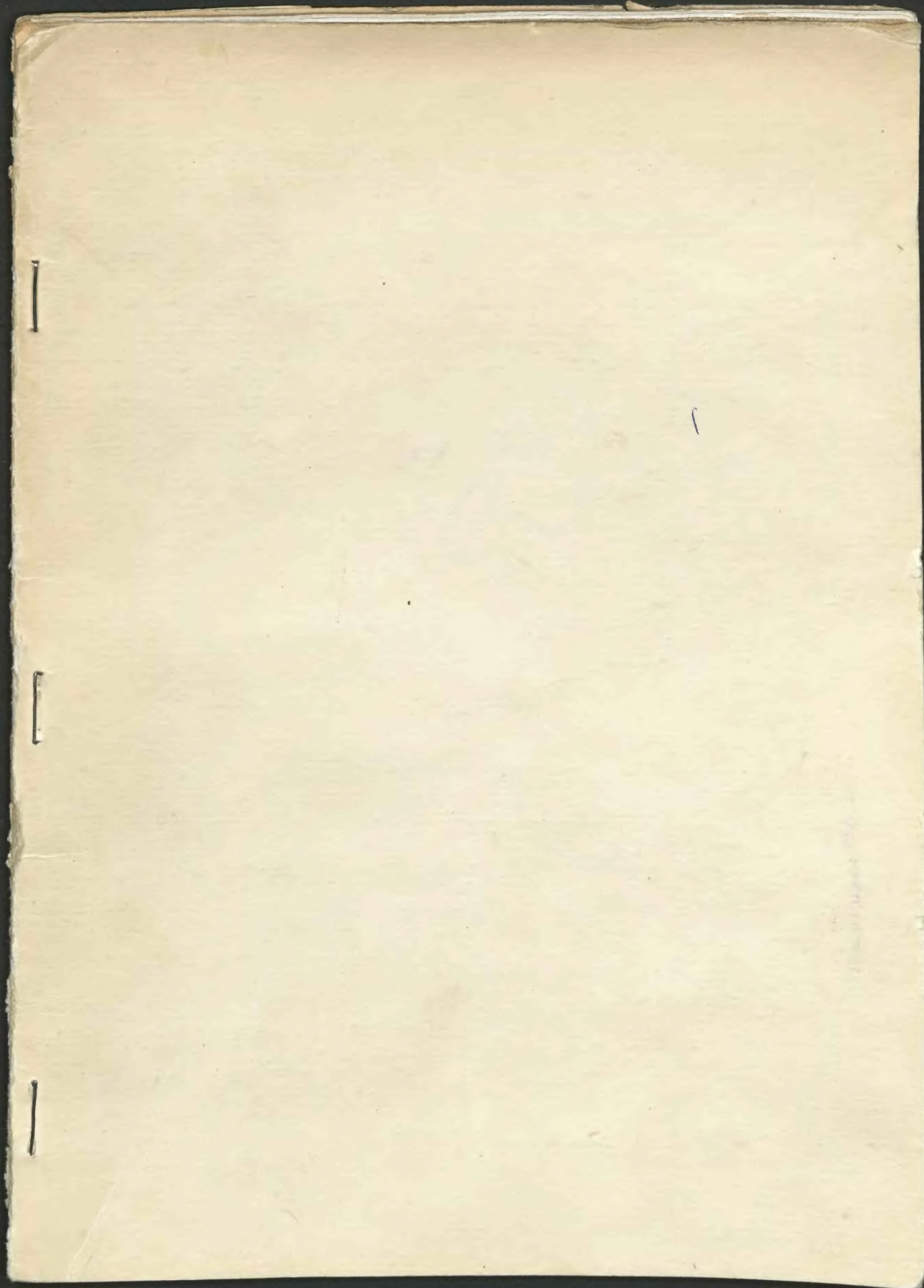
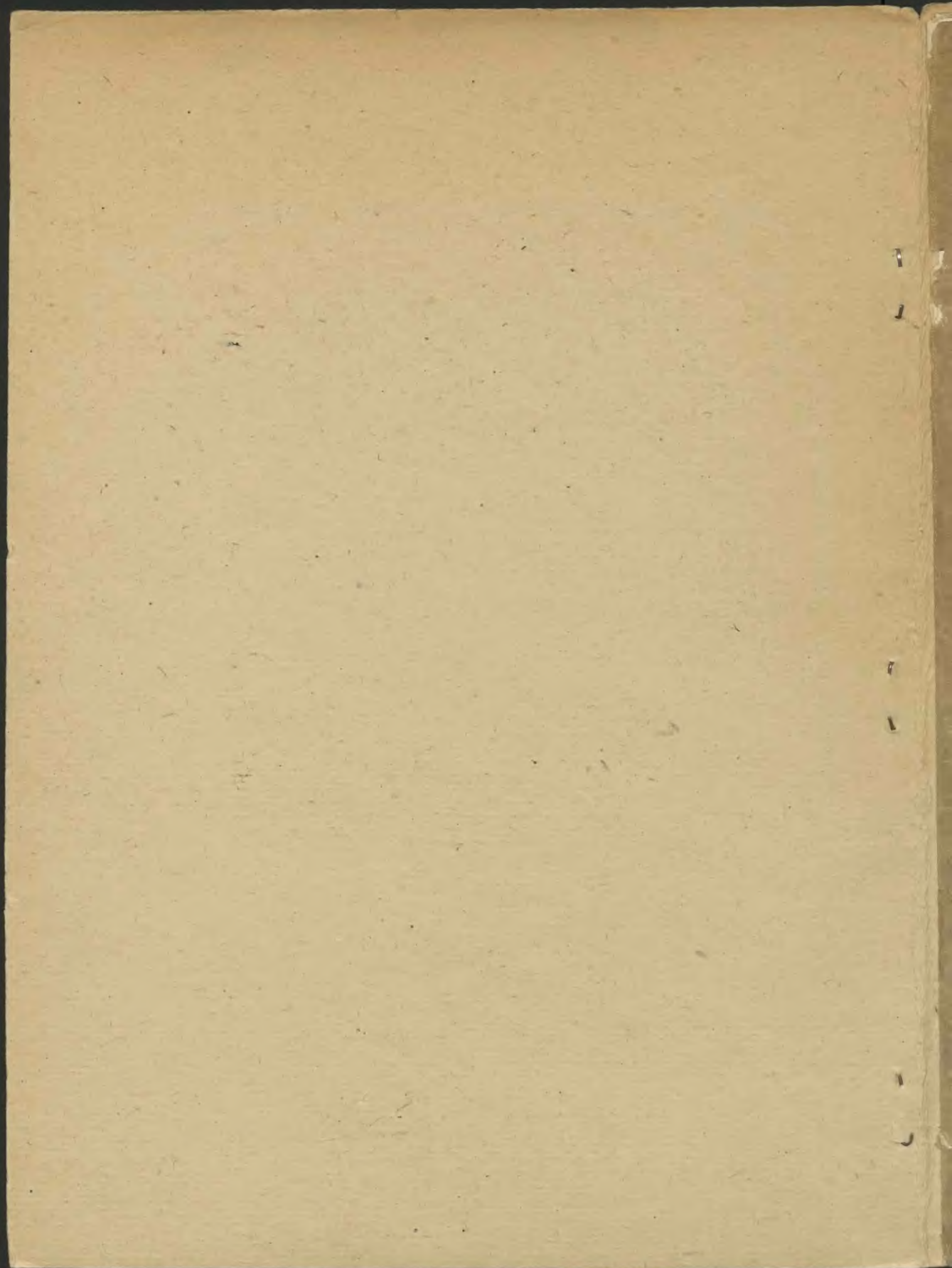

**KATALOG
WYSTAWY
PROFESORA
KONRADA KRZYŻANOWSKIEGO**

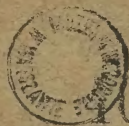

WARSZAWA

STYCZEŃ 1925

**PAŁAC SZTUKI
(PALAIS D'ART)**

UL. TRĘBACKA 2. TELEFON 317-87

10858

M. M.

15313

1982 m.p.s. II

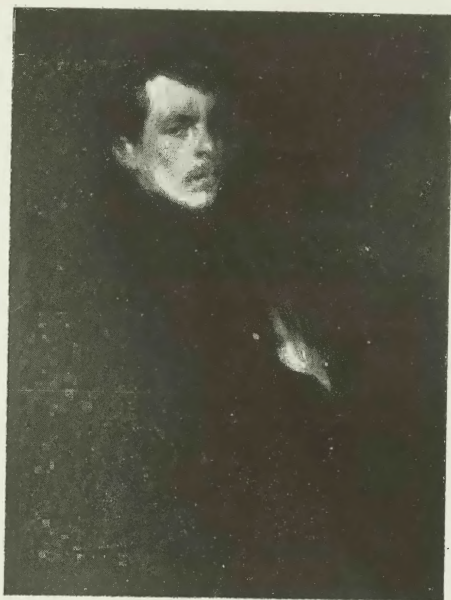
STAŁA WYSTAWA DZIEŁ SZTUKI
ANTYKWARNIA
I SALA LICYTACYJNA

PAŁAC SZTUKI
(PALAIS D'ART)

WARSZAWA, UL. TRĘBACKA 2
PIERWSZE PIĘTRO. TEL. 317-87

Nadstaniec 24. III. 1925

Konrad Krzyżanowski urodził się na Ukrainie w Kremeńczuku, dnia 15 lutego 1872 r. Średnią szkołę przechodził w Kijowie; w roku 1892 wstąpił do Akademii Petersburskiej — przebył w niej do 1896 r. W przeciągu tych lat wyjeżdżał parę razy na Ukrainę gdzie malował przeważnie tylko studia pejzażowe. W roku 1896 otrzymawszy stypendjum polskie, wyjechał na lato do Włoch, a w jesieni wstąpił do szkoły Hollosy'ego w Monachjum, gdzie przebył cztery lata jeżdżąc ze szkołą na letnie studia pleinàirowe, na Węgry. W tym czasie Węgrzy proponowali mu bardzo duże stypendjum i pracownię w Budapeszcie pod warunkiem przyjęcia tamtejszego poddaństwa. Pomimo niesłuchanie ciężkich warunków finansowych odmówił.

W roku 1900 przyjechał do Warszawy — założył szkołę. W roku 1904 został profesorem Warszawskiej Szkoły Sztuk Pięknych do której wszystkich swoich uczniów wprowadził. Przez pięć lat będąc w szkole tej profesorem oprócz całego roku szkolnego w lecie urządzał pleinàiry; w 1904 — pod Łowiczem, 1905 —

Zwierzyniec w Lubelskim, 1906 — Izdebno Cieszyńskie, 1907 — Werki Litwa, 1908 r. — Pod Libawą i w Finlandji; po wystąpieniu ze szkoły dla kilku uczni w 1909 w Aleksandrji na Ukrainie. Cały 1912 rok spędził w Paryżu i Anglii. Wojna zaskoczyła go na Wołyniu — skąd wyjechał jesienią 1914 roku na Polesie do krewnych. Nie wrócił do Warszawy, nie mając tam możliwości przeżycia w czasie wojny; w 1916 r., przebywszy kilka miesięcy na froncie w majątku krewnych, został aresztowany przez wojska rosyjskie, jako malarz rzekomo zdejmujący plany — z wielkim wysiłkiem był uratowany przez adw. Sołtana z Kijowa. Uwolniony zamieszkał w Kijowie, gdzie przebył trzy lata intensywnej pracy malarskiej — około 100 prac pozostało tam u prywatnych właścicieli. W Kijowie wspólnie z kilku kolegami tamtejszymi zorganizował Polską Szkołę Malar-ską. W 1918 r. urządził swoją wystawę w Kijowie. Wróciwszy do Warszawy w czerwcu 1918 r. założył w październiku szkołę, a w listopadzie urządził wystawę w Zachęcie Sztuk Pięknych. Przez ostatnie trzy lata wyjeżdżał z 25—30 uczniami na pleinàir. W 1919 r. do Płocka, 1920 i 21 r. na Pomorze do Kurtuz, w 1921 i 22 r. w zimie wieczorami malował studja z grupą uczniów u siebie w pracowni. Ostatnią z tych prac był portret Halinki Słońskiej.

Umarł 25 maja 1922 r, po dwumiesięcznej chorobie.

W Warszawie pierwszą swoją wystawę urządził u Krywulta pozatem rzadko wystawiał, czasem za życia Stanisławskiego w „Sztuce“ Krakowskiej. Ostatnie lata dawał swe prace na „Salon“. Za granicą i w Rosji cieszył się zawsze dużem powodzeniem i tam częściej wystawiał. Większą wystawę miał w Londynie w 1911 r. w Amsterdamie w 1912 r. W 1913 r. w Monachjum na wszechświatowej wystawie dostał złoty medal. W 1914 roku zakupiono na Wszechświatowej wystawie Weneckiej „portret żony“ do Narodowej Galerji w Rzymie. W tymże roku dostał na jubileuszowej wystawie w Krakowie srebrny medal. Dwa szkice są w Muzeum Dublińskim w Irlandji.

KONRAD KRZYŻANOWSKI

(1872 — 1922)

Śmierć Prof. Konrada Krzyżanowskiego, niespodziewana i przedwczesna, uświadomiła w całej pełni nam wszystkim stratę dotkliwą, niepowetowaną, jaką poniosła sztuka polska współczesna i polska artystyczna kultura.

Przedtem, za życia swego, znakomity artysta, choć wyróżniany i nagradzany na wystawach zagranicznych, od Rzymu i Paryża aż po Dublin, osiadłszy w Warszawie na stałe, nie mógł się skarżyć bynajmniej na nadmiar popularności i powodzenia; miał pełne szacunku uznanie w sferach znawców i artystów, ogół jednak, którego smakowi i upodobaniom Krzyżanowski nigdy nie schlebiał, nie zdawał sobie zupełnie sprawy z rzetelnej wartości jego talentu.

Dopiero na wiadomość o śmierci niepospolitego artysty, wybitnego pedagoga, ocknęła się opinia szerokich kół całej Polski, zareagowała żalem powszechnym, szczerym a głębokim, zajęła się gorąco rozpatrywaniem a raczej poznawaniem jego bogatej artystycznej spuścizny, której strzępy zaledwie i fragmenty zebrano na pośmiertnych wystawach, urządzonych w Warszawie i w Poznaniu.

Wtedy to wizerunek artystycznej indywidualności K. Krzyżanowskiego zarysował się wyraziście, wystąpił plastycznie. Zrozumieli wówczas wszyscy, że pewne braki czy niedociągnięcia w zakresie konstrukcji i kompozycji obrazu oraz trafiająca się czasem dowolność kolorystyczna — to nie były organiczne wady i stałe błędy tego wyjątkowego talentu, ale raczej świadome a nieuchronne konsekwencje psychicznej jego organizacji, nieokiełzanego, bo wprost żywiołowego temperamentu artystycznego, któremu Krzyżanowski całkowicie dawał folgę w swem malarstwie.

Był to artysta, który powodował się przede wszystkim swą pasją iście malarską. Słyną jego portrety, bo odznaczają się nie-
zwykłą siłą charakterystyki dosadnej, widza zniewalającej, spotę-
gowanym wyrazem indywidualnego życia. Portretował doskonale
osoby, które rozumiał, albo których był ciekaw, niezależnie od ich
wieku, płci, urody czy stanowiska społecznego. Na zamówienie
malował nader rzadko — bo nie lubił naginać się do opracowy-
wania nieinteresujących, z malarskiego punktu widzenia, tematów.

Krzyżanowski był realistą, bo taka właśnie forma najlepiej
odpowiadała jego dążeniom do ekspresji charakteru i życia; wła-
ściwym impulsem jego bujnej twórczości był impuls czysto uczu-
ciowej natury, nie zaś teoretyczne jakieś rozważania, zagadnienia
konstrukcji i formy, gdyż ta była dla niego jedynie środkiem szcze-
rego wypowiedzania się, zarówno na temat portretowanej osoby,
jak i na temat pejzażu, w którym zdobywał się także na odrębny,
własny, czysto indywidualny wyraz.

Należał do tej wielkiej europejskiej rodziny artystów typu roman-
tycznego — w przeciwstawieniu do pseudo-klasycznych formalistów —
których malarstwo zasadza się na żywym i gorącym tętnie serca,
na twórczej potrzebie wyrazu, a nie na chłodnej jeno rachubie,
na beznamietnej kaligrafii linii o zgóry obmyślonym schemacie.
Uznawał, że wszystko trzeba znać i wiele w sztuce umieć, ale
wyżej zawsze cenił prawdziwego twórcę, aniżeli poprawnego wir-
tuoza formy, którego duch oschły i oziębły na szczerą wielką
„poiesis“ — t. j. na żywą twórczość o cechach poezji — nigdy
zdobyć się nie potrafi.

MIECZYŚLAW TRETER.

Ś. p. Konrad Krzyżanowski, ur. 1872 r. w ziemi połtawskiej, w Kremieńczugu, kształcił
się najpierw od 1892 r. w Akademii Petersburskiej, gdzie zetknął się bliżej z Riepinem
i z Kuindzim, a następnie w Monachjum, gdzie był uczniem S. Holossy'ego; podróżując
po Europie (m. i. po Włoszech), zdobył wiele zagranicznych odznaczeń, poczem osiadł
na stałe w Warszawie, gdzie został prof. Szkoły Sztuk Pięknych za ówczesnej dyrekcji
K. Stabrowskiego. Lata wojenne spędził w Kijowie; pamiętna jest jego wystawa zbio-
rowa, urządzona w polskim Salon d'art przy Kreszczatyku, w styczniu 1918 r. Zmarł
w Warszawie, w maju 1922 r. Do najwybitniejszych jego uczniów należy Prof. T. Pruszkowski
i Kamil Mackiewicz.

SPIS OBRAZÓW

• 1.	Portret p. S. z córką	Warszawa 1905 r.	
• 2.	Portret córeczki państwa S.	" 1909 r.	
• 3.	Portret pana S.	" 1913 r.	
• 4.	Portret pani G.	Kijów 1917 r.	
• 5.	Wieczorna Sjesta	" "	
• 6.	Portret art. malarza Z. Dworzaka		
• 7.	Portret rosyjskiej artystki	Petersburg 1898 r.	
74087 x • 8.	Portret pani M.	Wołyń 1913 r.	
74086 x • 9.	Portret żony z kotem	Polesie 1915 r.	
• 10.	Portret żony z psem	Wołyń 1911 r.	
• 11.	Portret dziewczynki	1910 r.	
• 12.	Studjum portretowe hrabiny O.	1922 r.	} Wicz. malowan.
• 13.	Studjum portretowe hrabiny O.	"	
• 14.	Studjum portretowe hrabiego O.	"	
• 15.	Studjum portretowe hrabiego O.	"	
• 16.	Studjum portretowe Pani I.	"	
• 17.	Studjum portret. art. mal. E. K.	"	
• 18.	Studjum głowy p. K.	1921 r.	
• 19.	Portret pani K.		
• 20.	Studjum głowy męskiej	1921 r.	
• 21.	Studjum „Babcia“	1903 r.	
• 22.	Portret p. D.	1923 r.	
74088 x • 23.	Portret „Babcia z wnuczkiem“	Polesie 1915 r.	
• 24.	Portret art. malarza Galimskiego	Kijów 1918 r.	
• 25.	Studjum do portretu	Kijów 1917 r.	
• 26.	Autoportret		
• 27.	Portret pani P.		
• 28.	Portret art. malarki Gaszczyńskiej	1910 r.	
• 29.	Portret pana K. S.	Kijów 1917 r.	
• 30.	Studjum portretowe		
• 31.	Baba Ukraińska	Aleksandrija 1909 r.	

- 32. Szkoła malarska na Pomorzu Kartuzy 1920 r.
- 33. Portret p. M. T. Kijów 1918 r.
- 34. Szkic „Przy lampie“ 1905 r.
- 35. Szkic „Przy lampie“ „
- 36. Szkic „Na kanapie“ „
- 37. Kompozycja „Malująca“ Pomorze 1921 r.
- 38. Kompozycja „Rzeźba z Luwru“ Paryż 1912 r.
- 39. Szkic „W oknie“
- 40. Szkic „Śpiąca“
- 41. Studjum „Dziewczyna z Polesia“ Kijów 1917 r.
- 42. Szkic „Modelka z dzieckiem“
- 43. Szkic „Art mal. Dworzak“ Rybiniszki 1905 r.
- 44. Szkic „Uczeń prof. Nawroczyński“ „ „
- 45. Szkic „Uczeń Laskowski“ „ „
- 46. Szkic „Uczniowie przy pracy“ Werki 1906 r.
- 47. Szkic „Szkoła“ „ „
- 48. Szkic „Na łódce“ Wołyń 1913 r.
- 49. Szkic „Nad wodą“ „ „
- 50. Sala bilardowa w Rybiniszkach Rybiniszki 1905 r.
- 51. Szkic do portr. dzieci państwa S. Kijów 1917 r.
- 52. Portret pana Grossa
- 53. Portret art. mal. K. Mackiewieza
- 54. Portret pana M. Kijów 1917 r.
- 55. Portret pani M. „ „
- 56. Portret córki państwa S. 1922 r.
- 57. Szkic architekton. „Beresteczko“ 1914 r.
- 58. Pejzaż „Fjordy Finlandzkie“ Finlandja Hange 1907 r.
- 59. Pejzaż „Dale Dnieprowskie“
- 60. Pejzaż z okolic Kartuz Kartuzy 1920 r.
- 61. Pejzaż morski Finlandja Hange 1907 r.
- 62. Pejzaż Werki 1906 r.
- 63. Brzozy Łowickie 1904 r.
- 64. Jabłonie Cieszyńskie Izdebna 1906
- 65. Wierzby „ „ „
- 66. Pejzaż górski Lubelskie 1905 r.
- 67. Chata Ukraińska Biała Cerkiew 1910 r.

68.	Śliwki	Ukraina 1909 r.
69.	Morze	Finlandja 1907 r.
70.	Wnętrze	
71.	Pejzaż morski	
72.	Pejzaż	
73.	Pejzaż	
74.	Pejzaż	
75.	Pejzaż	
76.	Pejzaż	
77.	Pejzaż	
78.	Pejzaż	Cieszyńskie Izdebna 1906
79.	Pejzaż	" " "
80.	Pejzaż	" " "
81.	Pejzaż	Kartuzy 1921 r.
82.	5 pejzaży z Cieszyńskiego	Izdebna 1906 r.
83.	Pejzaż	Lubelskie 1905 r.
84.	Pejzaż	Pomorze Kartuzy 1919 r.
85.	Pejzaż	" " "
86.	Pejzaż	Cieszyńskie Izdebna 1906
87.	Pejzaż „Studjum obłoków“	" " "
88.	Portret pani S.	
89.	Portret pani S.	
90.	Szkic „Dziewczynka“	
91.	Szkic „Dziewczynka“	
92.	Pejzaż „Jezioro na Kaszubach“	
93.	Portret pani Doktorowej S.	Warszawa 1909 r.
94.	Rysunek	
95.	Rysunek	
96.	Rysunek	
97.	Rysunek	
98.	Rysunek	
99.	Rysunek	
100.	Rysunek	
101.	Rysunek	
102.	Rysunek	
103.	Rysunek	

Nr. 8

„PORTRET PANI M.“

Nr. 9

„PORTRET ŽONY“

Nr. 12

„STUDJUM PORTRET. HR. O.“

Nr 33 „PORTRET PANA M. T.”

Nr. 16 „STUDJUM PORTRET. PANI I.”

PAŁAC SZTUKI (PALAIS D'ART)

**STAŁA WYSTAWA
DZIEŁ SZTUKI
ANTYKWARNIA I SALA LICYTACYJNA**

KUPNO, KOMIS I SPRZEDAŻ

Z WOLNEJ RĘKI ORAZ PRZEZ LICYTACJĘ:

ANTYKÓW, BIŻUTERJI, BRONZÓW, CERAMIKI, SZKŁA, PORCELANY, OBRAZÓW, SZTY-
CHÓW, KSIĄŻEK, KILIMÓW, DYWANÓW, TKANIN, OREŻA, ZEGARÓW, MEBLI I T. P.

BEZPŁATNA OCENA I EKSPERTYZA DZIEŁ SZTUKI I ANTYKÓW

URZĄDZANIE SPECJALNYCH WYSTAW I LICYTACJI PRYWATNYCH KOLEKCJI DZIEŁ
SZTUKI, KSIĘGOZBIORÓW, STYLOWYCH URZĄDZEŃ MIESZKANIOWYCH I T. P.

ARTYSTYCZNE URZĄDZANIE WNĘTRZ MIESZKAŁNYCH

DELEGOWANIE SPECJALISTÓW ZARÓWNO W WARSZAWIE JAK I NA PROWINCJĘ
W CELU OCENY I EWENT. KUPNA WSZELKICH OBIEKTÓW ARTYSTYCZNYCH.

WYSTAWY I LICYTACJE ODBY- WAJĄ SIĘ CO DWA TYGODNIE

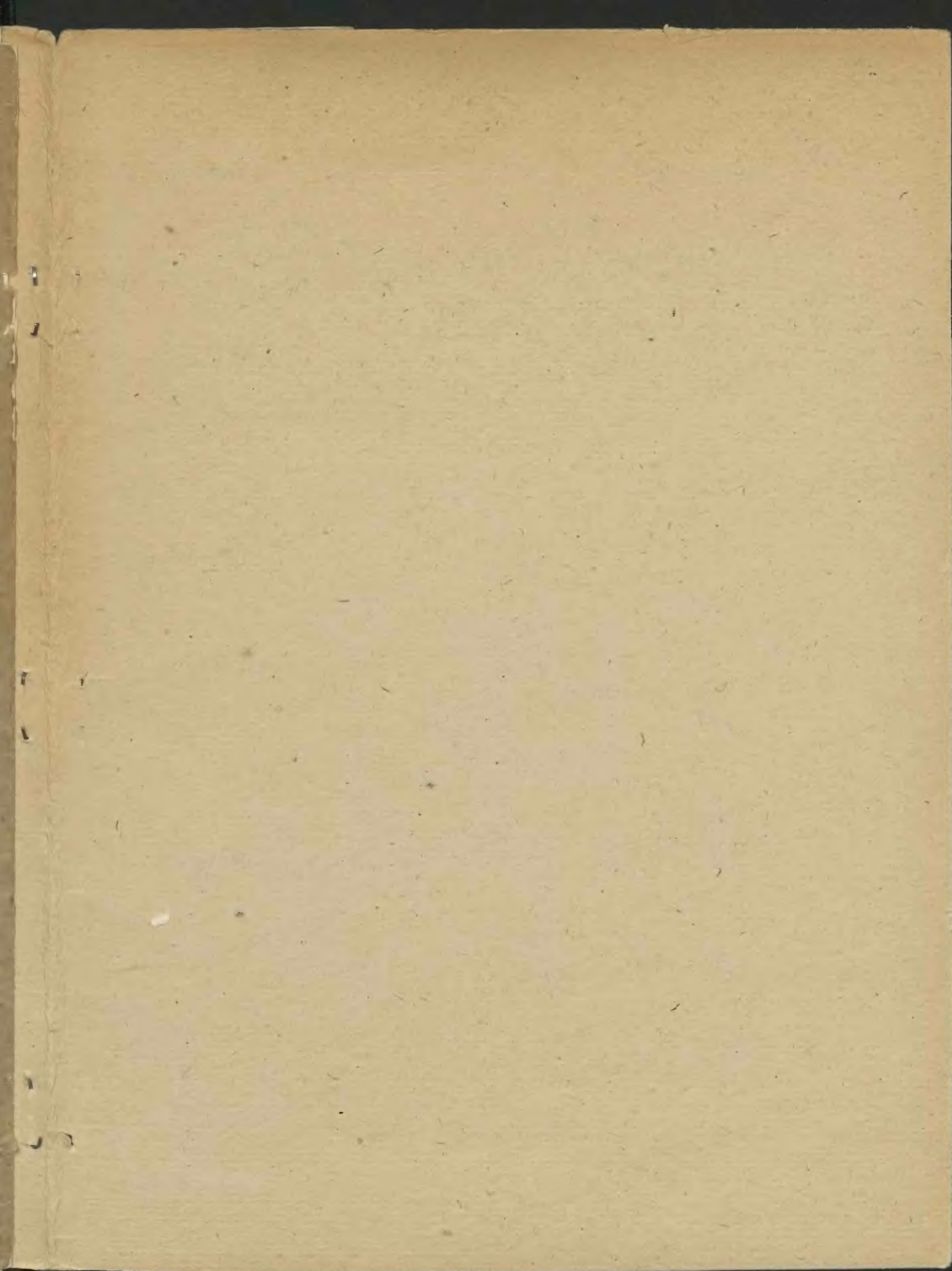
BIURO CZYNNIE CODZIENNIE (OPRÓCZ ŚWIĄT)
OD 10 DO 2 i OD 4 DO 7 P. P.

UL. TRĘBACKA 2 — I-PIĘTRO

TELEFON 317-87.

DRUKARNIA ARTYSTYCZNA K. KOPYTOWSKI I S-KA
WARSZAWA, NOWY-SWIAT Nr. 47. TELEFON 35-80

BIBLIOTEKA
MUZEUM NARODOWEGO
W WARSZAWIE

1982